

РЕШЕНИЕ

№ 7682

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 27.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **4696** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 19ж от АПК, във вр. с чл. 27, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и чл. 145 и сл. от АПК.
Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от Д. Х. срещу Решение № 03/04/2/0/0426/04/01 от 22.04.2020г., издадено от изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие" /ДФЗ/, с което е отказана изцяло одобрената финансова помощ в размер на 2 931 448,94 лв. .

Жалбоподателят сочи, че оспореното решение е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Изтъква се липса на твърдените нарушения на чл. 15 т.1 от договора, чл. 14 ал.3 т.3 от договора и на чл. 43 от Наредба № 20, оспорват се изводите на органа за това, че инвестициите са втора употреба, което води до несъответствие с целите, дейностите и изискванията, определени с Наредба № 20, твърди се, че изводите на органа не кореспондират с представените доказателства, оспорват се сочените в Решението несъответствия на заложените характеристики на активи, обект на финансиране с установените при проверката, като се сочи, че документи са били представени на ДФЗ, но не са обсъдени от органа. Оспорва се изводът на органа, че бенефициентът е създал изкуствено условията, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство или облага в противоречие с целите на подмярката с подробни аргументи. Изтъква се нарушаване на принципа на правната сигурност. Отправено е искане за отмяна на решението в цялост и връщане на преписката на органа за ново

произнасяне. Претендира за присъждане на сторените по делото разноски.

Ответната страна - изпълнителен директор на ДФ "Земеделие" в писмено становище чрез процесуален представител оспорва жалбата. Счита, че решението е издадено от компетентен орган и при отсъствие на допуснати нарушения на процесуалния и материалния закон. Установените обстоятелства, сочат на пряка или косвена свързаност на физически лица, които са целели неправомерно получаване на евросредства. Позовава се на решение по дело С-434/12 на Съда на ЕС и практиката на административните съдилища. Пледира за отхвърляне на жалбата и присъждане на сторените разноски.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в изискуемия срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред.

По основателността на жалбата:

Административният съд – С. град, с оглед събраните доказателства приема за установено следното от фактическа страна:

Между ДФ "Земеделие" и " [фирма], ЕИК[ЕИК] е сключен договор № 03/04/2/0/00426 от 25.01.2017г. в размер на 2 931 448,94 лв. за инвестиция с предмет „Оборудване за съхранение и преработка на зеленчуци“.

При извършените административни проверки по заявка за плащане ИД 03/04/2/0/00/426/3/01 е установено следното:

1. Неспазване на разпоредите на ч. 15 т.1 от договора по отношение на:

- Дървени бокс палети, представляващи актив, предмет на инвестицията „Дървени бокс палети-неплътни стени“ на стойност 580 323,69 лв. и дървени бокс палети на стойност 663 020,00 лв. е следвало да бъдат отразени в инвентарна книга с посочен брой и инвентарен номер, прикрепен трайно към тях, но те са фигурирали в инвентарната книга само като брой, без посочени серийни номера.

- В инвентарната книга е следвало да фигурира пакетираща линия за чесън като марка, модел и сериен номер, което също не се съдържало в представената от бенифициента инвентарна книга.

2. Констатирано е нарушение на чл. 14 ал.1 т.3 от договора във вр. чл. 42 ал.4 от Наредба № 20 от 20.10.2015г. , а именно, че финансовата помощ се изплаща при условие, че в срока по чл. 44 ал.2 от Наредбата ползвателят предостави съответните лицензии, разрешение или удостоверения за регистрация за извършването на всички дейности и или функционирането на всички активи, включени в одобрения проект.

От бенифициента за удостоверяване на изпълнението на тези изисквания е представено удостоверение за регистрация на обекта за търговия на едро с храни №

11864/28.08.2015г., с което ОДБХ [населено място] удостоверява, че обектът бивше плодохранилище на [фирма] е регистриран като склад за търговия на едро с храни от неживотински произход. След изискване от страна на органа е представено и писмо, издадено то ОДБХ [населено място], съгласно което удостоверението е валидно, т.е. обектът на [фирма] е склад за търговия на едро с храни от неживотински произход. Извършена е и проверка на място в периода 20.05.2019-31.05.2019г., като констатациите са отразени в контролен лист. От страна на бенефициента са представени входящи номера в ОДБХ В., за издаване на актуално удостоверение, но самите заявления към БАБХ не са представени при извършената проверка.

Органът е приел, че липсва Удостоверение за регистрация на преработвателно предприятие, предвид обстоятелството, че обектът на инвестицията е „Оборудване за съхранение и преработка на зеленчуци“, а представеното писмо от ОДБХ В. само потвърждава факта, че обектът не е регистриран като предприятие за преработка и съхранение на зеленчуци.

3. Според органа са създадени изкуствено условията, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целта на подмярката. В тази връзка е обсъден договор за наем между бенефициента и [фирма] на имот в местността „Стопански двор“, представляващи осем клетки от общо 16 клетки и общи части към тях. Костатирано е, че друго дружество, бенефициент по същата програма - [фирма] също е наемател на част от клетките. Органът е констатирал, че по-голямата част от доставчиците и изпълнителите по изпълнение на договора и анексите към него са едни и същи с тези на [фирма]. Към заявката за окончателно плащане [фирма] е представила договор за наем със друго дружество- [фирма] от 30.11.2017г. за осем клетки- имот, представляващ плодохранилище с обекти с кадастрален № 21,41 в парцел Трети и парцел Пети по плана за парцелиране на Стопански двор в землището на [населено място] чифлик.

При извършената проверка на място е констатирано, че в съседство с помещенията на [фирма] се реализира проект по мярка 4.2 от ПРСР, с бенефициент [фирма], като двата проекта са със сходна насоченост като инвестиция, и двата са изпълнени на база бивше плодохранилище, разделени са от мрежа, а на рампата и от дървени палети, имат отделен водомер, но общ електромер. Дружеството [фирма] има сключен договор с ДФЗ за финансиране на проект за „Технологично оборудване за съхранение и преработка на моркови и други зеленчуци“ на стойност 5 864 481, 49 лв. /при максимален размер на допустими разходи по подмярката към този период - 5 867 400 лв./, а с анекс към договора се добавя нов продукт-чесън и се променя и част от технологичното оборудване. Същото е подало заявка за окончателно плащане на 28.02.2019г. Към нея е приложило договор за наем с [фирма] от 30.11.2017г. на осем клетки и прилежащи общи части в местността „Стопански двор“ в землището на [населено място] чифлик, който имот представлява плодохранилище, съставляващи обекти с кадастрален № 20 и 41 в парцел Трети и парцел Пети от плана за парцелиране на Стопански двор в землището на [населено място] чифлик.

Органът е заключил въпреки не установяване на свързаност между дружествата, че предвид неяснотата и липсата на разграничение върху коя част от имота [фирма]

изпълнява проекта си, общият водомер на двамата бенифициенти, сходството на производството, касаещо инвестициите, свързаност между доставчиците по проектите, оферентите, консултантът и наемодателят, всички обстоятелства водят до възникване на съмнение за изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целите на мярката и заобикаляне на максималния размер на общите допустими разходи за целия период за един кандидат.

4. Установяват се следните и връзки : И. Е. е представител на дружество доставчик на жалбоподателя [фирма] и собственик и управител на първото дружество наемодател на имота „БМ Г. И.“.

В. В. е член на съвета на директорите на Ай Ви Зет Риск“ АД и е собственик и управител на дружеството [фирма], изготвило бизнес плана по проекта, както и собственик на [фирма]- оферент и доставчик на шлайфан бетон на [фирма].

В. М. е представител на [фирма], което е доставчик на машина за филиран чесън на [фирма] и доставчик на линия за обработка на чесън и доставка и полагане на шлайфан бетон за [фирма].

А. Д. е член на съвета на директорите на [фирма], заедно с Е. П. и А. П., които от своя страна са членове на съвета на директорите и на [фирма] –доставчик на оборудване за хладилни камери и коридор на [фирма].

[фирма] е собственост на [фирма], което има едноличен собственик на капитала А. П.. Това дружество фигурира в документи , представени от [фирма] по проведена процедура за избор между три оферти за доставка на дървени бокс палети с непълтни стени – 950 бр. на стойност 1 247 270.00 лв. „Бексим“ е един от оферентите, а друг е [фирма], с който се сключва анекс.

А. Г. е собственик и управител на втория наемодател на имота, който е присъства на физическата проверка на място на [фирма] без пълномощно.

Тези обстоятелства са потвърдени и при проверка от Дирекция “Противодействие на измамите“ към ДФЗ.

Изводите на органа са, че заявката за окончателно плащане попада в обхвата на разпоредбата на чл. 9 ал.1 т.12 от договора за финансово подпомагане и чл. 42 ал.3 от Наредба №20 от 27.10.2015г.

5. При проверката на място е установено, че машината за филиран чесът е видимо стара – липсва капак на колелото с ремък, колелото е ръждиво, двигателят подменян, с ръждиви участъци по него, липсват идентификационни надписи върху машината. От страна на бенефициента обяснения не са представени.

Установено е намеса-наличие на допълнителни планки в линия за преработка на чесън „Технофрута“, леко ръждиви.

Изводът на органа, че активите са втора употреба води до противоречие с изискванията на Наредба № 20 и разходът за тях е недопустим, а съгласно чл. 48 ал.1 т.3 РА може да откаже изплащането на договорената финансова помощ.

б. Органът обосновава и извод за липса на съдействие от страна на [фирма], с което е нарушен чл. 13 от договора, като е изтъкнал, че на мястото на проверката е присъствало неупълномощено лице, а в последствие доклада с направените констатации не са разписани от упълномощеното друго лице В. Д..

От страна на бенефициента е постъпило възражение от 26.06.2019г. по констатациите в контролния лист от проверката на място, което е прието за неоснователно.

Предвид всичко гореизложено, органът се е произнесъл с процесното решение, с което постановява пълен отказ на изплащането на финансовата помощ в размер на 2 931 448,94 лв. по договор № 03/04/2/00426/25.01.2017г. , сключен между ДФЗ и [фирма]

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Предмет на настоящия спор е изпълнението на Договор № 03/04/2/00426/25.01.2017г между ДФЗ и [фирма] за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4.2 "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи", от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г., съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони с предмет на инвестицията "Оборудване за съхранение и преработка на зеленчуци".

По валидността на акта:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ орган - изпълнителния директор на ДФ "Земеделие". Съгласно чл. 11, ал. 2, т. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ ДФ "Земеделие" е акредитиран като единствената Разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз, а съгласно чл. 20а от същия закон, изпълнителния директор на фонда, който е изпълнителен директор и на разплащателната агенция, организира и ръководи дейността на агенцията и я представлява.

Актът е издаден в предвидената от закона писмена форма, при спазване изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК.

По спазването на материалния и процесуалния закон и целта на закона:

За да постанови оспореното решение административният орган се е позовал на чл. 9 ал.1 т.2 , т.5 , т. 8 и т.12 от административния договор, чл. 9 ал.1, чл.13 ал.2 , чл. 42 ал.3, чл. 46 ал.1 т.3 и чл. 48 ал.1 т2, т. 3, т.6 и т.9 с §1, т. 12 от ДР на Наредба № 20 от 27.10.2015 г. за прилагане на подмярка 4.2 "Инвестиции в преработка/маркетинг на

селскостопански продукти" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г., издадена от министъра на земеделието и храните, чл. 60 от регламент /ЕС/ № 1306/2013 г. на ЕП и на съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти /ЕИО/ № 352/78, /ЕО/ № 165/94, /ЕО/ № 2799/98, /ЕО/ № 814/2000, /ЕО/ № 1290/2005 и /ЕО/ № 485/2008 на Съвета, чл. 20а ал.2 от Закона за подпомагане на земеделските производители

Сключеният договор представлява административен договор, чиято правна уредба се съдържа в ЗУСЕСИФ и в чл. 19а и сл. от АПК. Споровете във връзка с действителността, изпълнението, изменението или прекратяването на административните договори са подчинени на разпоредбите на дял III /Обжалване на индивидуални адм. актове пред първа инстанция/, т. е. административният договор е приравнен на ИАА и като такъв, съдът следва да съблюдава изпълнението на императивните изисквания за действителност на същия, съобразно чл. 146 и сл. от АПК.

Процесният административен договор е валиден административен акт, който е в сила и именно клаузите му определят правата и задълженията на страните и неговото изпълнение, както и основания, въз основа на които може да бъде изменено това правоотношение и условията по неговото изпълнение по отношение на получателя на безвъзмездната финансова помощ. Наредба № 20 от 27.10.2015г. г. за прилагане на подмярка 4.2 "Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г., издадена от министъра на земеделието и храните на министъра на земеделието и храните е материалната нормативна уредба, регулираща административното правоотношение, възникнало между страните в производството. Съгласно § 2 от Наредбата, същата се издава на основание чл. 9а от Закона за подпомагане на земеделските производители. Следователно всички относими параметри за изпълнение по договора се регулират от тези материални норми, относими към датата на сключване на административния договор, а оспореното Решение на изпълнителния директор на ДФЗ, представлява административния акт, издаден в резултат от неизпълнение на вече възникнало и валидно към датата на издаването му административно правоотношение.

Решението е изготвено в изискуемата съобразно чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма, съдържа фактически и правни основания, послужили за издаването му, мотивирано е. Преди да постанови оспореното решение, административният орган е провел предвидените в чл. 46 от Наредбата проверки, в резултат на които установил нарушения и индикатори за изкуствено създадени условия. Представени са по делото доказателства по опис - цялата административна преписка.

По делото е изготвена СИЕ, от която е видно, че в счетоводството на жалбоподателя са създадени аналитични партиди за добива от продукцията на моркови и чесън, отразена е налична продукцията от собствено производство. По счетоводни данни една част от продукцията се изписва за дообработване с цел продажба. Експертизата е

приета като компетентна и относима към спора, без възражения на страните.

Изготвена е и Агроикономическа експертиза, от която е видно, че върху овехтяването и износването оказват влияние годините на експлоатацията и количеството преработена продукция. Част от машините са доставени през януари 2019г. и не би трябвало да има овехтяване. Линията за пакетиране на чесън е доставена 2017г. и е обработила две реколти чесън. Към момента на проверката не е имало практическа възможност за наличие на суровина от чесън за обработка на реколтата 2019г. Същата констатация е направена и за морковите. Експертизата е приета като компетентна и относима към спора, без възражения на страните.

Изготвена е и СТЕ от която е видно, че всички машини отговарят на изискванията за осъществяване на дейността и са годни за реалното й извършване. Част от машините се съхраняват и експлоатират навън, съвсем като нови и годни за действие, не се констатира овехтяване, износване, амортизация, недостатъци, дефекти, спецификата на земеделските култури не влияе върху срока и степента на амортизация и овехтяване. Съществува пълна самостоятелност и обособеност на осем бр. клетки, ползвани от жалбоподателя, самостоятелен вход, водомер, междинен електромер.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита следното:

От представените по делото доказателства и техния анализ може да се направи изводи, че са налице предпоставките за тежки последици за обществения интерес и "изкуствено създадени условия". Съгласно § 1, т. 12 от ДР на Наредба № 20 "Изкуствено създадени условия" е всяко установено условие по смисъла на чл. 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на ЕП и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета, според който без да се засягат специфичните разпоредби, в секторното законодателство в областта на селското стопанство не се дава никакво предимство на физическо или юридическо лице, за които е установено, че условията, необходими за получаване на такива предимства, са създадени изкуствено, в противоречие с целите на това законодателство.

Отказът за плащане е с основанията на чл. чл. 9 ал.1 т.2 , т.5 , т. 8 и т.12 от договора и 9 ал.1, чл.13 ал.2 , чл. 42 ал.3, чл. 46 ал.1 т.3 и чл. 48 ал.1 т2, т. 3, т.6 и т.9 с §1, т. 12 от ДР на Наредба № 20 от 27.10.2015. Съгласно

посочените клаузи на договора, разписващи условията за едностранното му прекратяване, за такива се считат: установяване на наличие на несъответствие с целите, дейностите и изискванията, определени с Наредба № 20 или с приложим акт на правото на ЕС, изпълнението на инвестицията не е започнало в срока по чл. 6 ал.3 т.1 или не е изпълнена изцяло в срока и/или подпомаганите активи не се използват съгласно предназначението и при условията, посочени в одобрения проект, по повод сключване или изпълнението на този договор пред Фонда са представени декларация и/или документ с невярно съдържание, неистински и/или преправен документ, както и когато това е извършено при или по повод кандидатстването за предоставяне на помощта по този договор и бъде установено след сключването му, независимо от формата на вината на ползвателя, е установено изкуствено създаване на условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство или облага в противоречие с целите на мярката или с приложимото в областта национално или европейско законодателство. Съгласно чл. 42. ал.3 от Наредбата финансовата помощ не се изплаща на ползватели на помощта, за които е установено, че са създали изкуствено условия, необходими за получаване на помощта, с цел осъществяване на предимство в противоречие с целта на подмярката, на която разпоредба се е позовал органът.

Изложените в акта съображения за "изкуствено създадени условия" по смисъла на Наредба № 20/27.10.2015 г. и приложените в тази връзка доказателства, са достатъчни, за да се кредитира като правилен извода на органа за осъществяване на фактическия състав на чл. 42 ал.3 от Наредбата. В решението са изложени фактически констатации относно наличието на изкуствено създадени условия, със съответния им правен анализ, изследване на обективния и субективния критерии и обосноваване на причинната връзка между установените факти и извода за наличие на индиция (улика) за координация на действията на множество бенефициенти за получаване на безвъзмездни средства. В решение на Съда на ЕС по дело C434/12 / [фирма] срещу Изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие"- Разплащателна агенция / е посочено, че не се допуска да бъде отказано плащане по схемата за подпомагане единствено поради това, че инвестиционен проект, който кандидатства за подпомагане по тази схема, е функционално несамостоятелен или че съществува правна свързаност между кандидатите за такова подпомагане, при това без да се вземат предвид другите обективни елементи по конкретния случай. Изложените от органа

съображения са за свързаност между посочените кандидати, като са изложени конкретни съображения, защо това води до извод за наличие на изкуствено създадени условия и осъществено от бенефициента нарушение на договора. С решението си съдът припомня, че злоупотребата с даден оператор може да се установи чрез комбинация от два елемента: обективни обстоятелства, когато целта на правилата не е постигната въпреки формалното спазване на условията, предвидени в законодателството на ЕС, и субективен елемент, състоящ се в намерението да се получи предимство. На първо място, що се отнася до обективния елемент, Съдът отбелязва, че трябва да се провери дали целта на разглежданата схема за подпомагане може да бъде постигната. На второ място, по отношение на субективния елемент, Съдът е постановил, че трябва да се разгледа истинската същност и значение на спорната молба за помощ. Следователно всеки бенефициент трябва да бъде подложен на отделен и индивидуален анализ, тъй като двата елемента следва да бъдат разгледани по същество и според особеностите на всеки отделен случай."

Разпоредбата на чл. 60 от Регламента съответства и на общия принцип, предвиден в член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности. Тези разпоредби отразяват постоянната съдебна практика на Съда на Европейския съюз, (Вж. Например дела C-255/02, C-456/04, C-116/12, C-131/14). В своите решения Съдът предостави насоки за това как да се оценят ситуациите на злоупотреба с практики. Във всеки случай, в случай на съдебно оспорване, националните съдилища следва да определят дали дадена ситуация действително се счита за злоупотреба.

Видно от горепосоченото и по-специално от цитираната съдебна практика, изкуствените условия следва да се установяват на национално ниво и да се преценяват индивидуално от ДФЗ-РА, като се отчита комбинацията от двата елемента, както са посочени в Решението по дело C-434/12, а именно: "за да се докаже наличие на злоупотреба от страна на потенциален бенефициер на такава помощ, от една страна, е необходима съвкупност от обективни обстоятелства, от които следва, че въпреки формалното спазване на предвидените в съответната правна уредба условия целта, преследвана с тази правна уредба, не е постигната, и от друга страна, е необходим субективен елемент, изразяващ се в намерението да се получи предимство от правната уредба на Съюза, като

изкуствено се създават условията, необходими за неговото получаване (вж. в този смисъл Решение от 21 юли 2005 г. по дело Eichsfelder Schlachtbetrieb, C 515/03, R., стр. I 7355, точка 39 и цитираната съдебна практика".

Съдът намира за правилни изводите на органа относно констатирани множество нарушения на договорни и нормативни задължения, по-конкретно, свързани с наличие на съмнение за свързаност между две дружества – [фирма] и [фирма], изразяваща се в идентични проекти, по една и съща мярка, реализирани в едни и същи обект, управлявани чрез свързани лица. Извършените проверки на [фирма] и [фирма] и подробните констатации по отношение на имоти, активи, инвестиции и т.н., както и тези касателно връзки между доставчиците и изпълнителите на услуги, физически и юридически лица, изложени в оспорения акт, недвусмислено сочат на свързаност на инвестициите с цел осъществяване на предимство и заобикаляне на максималния размер на общите допустими разходи за целия период на прилагане на ПРСР за един кандидат. Установените факти са многобройни и представляват съвкупност, чийто анализ не може да не изведе извод за наличие на взаимовръзки по линия на преки и косвени такива, сочещи наличие на свързаност.

В този смисъл е и постоянната съдебна практика на ВАС / решение № 759/16.01.2020г по адм.д. №1175/2019 на Четвърто отделение на ВАС , решение Решение № 1938 от 13.02.2018 г. на ВАС по адм. д. № 411/2017 г., IV о., докладчик съдията Г. Матейска/

Неоснователни са възраженията, че не става ясно как бенефициента е създавал изкуствено условията, за получаване на помощта, не става ясно кои конкретно условия са създадени изкуствено, фактите не са подведени под хипотезата на някоя правна норма, което препятства защитата. В тази връзка изтъква твърдения и обосновава изводи, противни на изложените в решението касателно липса на свързаност между [фирма] и [фирма]. Сочи, че целите на подмярката са изпълнени, което води до липса на хипотеза за изкуствено създадени условия. Следва да се отбележи, че органът не твърди наличие на пряка свързаност между жалбоподателя и [фирма], а сочи наличие на установени факти и обстоятелства, които говорят за създадени взаимовръзки и зависимости , които могат да се установят само при задълбочен анализ и изследване на дружества доставчици, такива обслужващи проекта, изпълнители и пр.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че поради липса на серийно производство на дървени бокс палети върху тях не може да има поставени серийни номера. Индивидуализацията на активите е възможно да бъде направена чрез инвентарни номера или по друг подходящ начин, което не е било сторено от бенефициента, независимо, че това е заложено в одобрения проект. Липсата на индивидуализация на активите пречатства възможността да се установи реално изпълнение на договора и задълженията по проекта.

Съдът счита за неоснователни възраженията за наличие и представяне на удостоверение за регистрация на обекта за търговия на едро и храни, което според жалбоподателя не е взето предвид при постановяване на решението. Напротив, то е обсъдено в акта, като е акцентирано, че не е представено удостоверение за регистрация на преработвателно предприятие, а изпратеното от бенефициента сочи на липса на изискуемия документ. Жалбоподателят възразява, че в представеното удостоверение е посочено, че обектът е вписан в Регистъра на обектите за производство на храни, както и че никъде няма изрично регламентирано изискване за представяне на конкретен вид удостоверение. Следва да се посочи, че удостоверението, с което разполага жалбоподателят не е идентично на удостоверение за регистрация на преработвателно предприятие и от съдържанието му по тълкувателен път не може да се формира извод за липса на нужда от представяне на удостоверение за регистрация за извършване на дейността по проекта. Правилно е становището на органа, че се касае за два различни акта на БАБХ, с различно съдържание и удостоверителна функция, както и че в срока за извършване на инвестицията бенефициента не е осигурил необходимите регистрации за извършване на дейността по проекта. Не отговаря на истината твърдението, че не е регламентирано изискване за конкретно удостоверение. Съгласно чл. 23 ал.1 от Закона за храните производство, преработка и/или дистрибуция на храни се извършват след регистрация или одобрение по реда на закона. Компетентен орган за регистрация за целите на Регламент (ЕО) № 852/2004 е директорът на: 1. областната дирекция по безопасност на храните – по местонахождението на обекта за производство, преработка и/или дистрибуция на храни; 2. регионалната здравна инспекция – по местонахождението на обекта за производство на бутилирани натурални минерални, изворни и трапезни води. Компетентен орган за одобрение за целите на Регламент (ЕО) № 853/2004 е директорът на областната дирекция по безопасност на храните по местонахождението на обекта за производство, преработка и/или дистрибуция на храни.

Съгласно чл. 24. (1) Българската агенция по безопасност на храните поддържа на интернет страницата си публичен национален регистър на бизнес операторите, обектите за производство, преработка и/или дистрибуция на храни и на хранителните добавки и храните, предназначени за употреба при интензивно мускулно натоварване. От тези разпоредби следва, че за преработка на храни е нужна нарочна регистрация, а заложените клаузи в договора визират именно тази регистрация. Следователно представеното удостоверение и входящи номера не са в изпълнение на клаузите на договора.

Необорени остават изводите на органа за ползването на употребявани активи- машина за филиран чесън и линия за преработка на чесън „Технофрута“. В тази връзка изготвените по делото експертизи не опровергават изводите на органа, тъй като по делото не е спорно обстоятелството, че машините съществуват и са годни за употреба, както и че са заприходени като актив. Спори се, дали те са втора употреба или не, като жалбоподателя не ангажира доказателства за опровергаване на изводите на органа . Не са проследени индивидуализиращи белези , не са съпоставени документи и съответните им констатации при огледите, извършени от вещите лица. Органът не твърди, че документите за покупка и предаване на посочените активи касаят втора употреба такива, а че между изискването инвестицията да се изпълнява, като се закупуват нови машини и реално намиращите се в обекта не е налице съответствие, тъй като видимо последните, огледани в хода на проверката на място не отговарят на изискването за неупотребявани активи. В този смисъл неотнормими са възраженията , че представените документи доказват, че активите са нови. Не е предмет на изследване дали документите съдържат достоверна информация, а заварените на място машини дали съответстват на предвиденото и заявено в проекта и изискването към инвестицията. Недоказани остават и твърденията, свързани с поставените допълнителни планки на линия за преработка на чесън „Технофрута“. Освен твърденията в жалбата в тази връзка не са ангажирани доказателства.

По отношение на два броя електрокари Linde и един брой газокар Linde органът е заявил в решението си, че не приема възраженията на жалбоподателя , тъй като са констатирани несъответствия на заложените характеристики на активите с установените при проверката на място. Жалбоподателят сочи, че разминаването се дължи на обозначение на модификациите при производството на машините и не влияят върху спецификацията на модела. Това се потвърждава от писма-декларации за

съответствие , издадени от официалния представител на производителя и представени на органа. По отношение на тези доказателства, органът не е взел становище и не е изразил дали ги приема за релевантни или не. Въпреки това е включил тези констатации в решението за отказ от изплащане на финансова помощ като едно от нарушенията по изпълнение на инвестицията, с което е нарушил принципа на обективност. Тези възражения на жалбоподателя съдът намира за правилни и обосновани, а изводите на органа за недоказани и в противоречие с данните по делото.

Все пак следва да се отбележи, че отпадането на някое от приетите за нарушения обстоятелства не се отразява на решението за отказ като цяло, предвид факта, че всяко едно от тях е достатъчно основание за издаването му.

По тези съображения, оспореното решение е постановено от компетентен орган, мотивирано, издадено е при липса на съществено нарушение на процесуалните правила, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Ответникът претендира присъждане на разноски. Претендира се сумата от 49 013,39 лв., представя се фактура. Съобразно представените доказателства и липсата на възражение за прекомерност, следва да се присъдят претендираните разноски

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административният съд – С. град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от Д. Х. срещу Решение № 03/04/2/0/0426/04/01 от 22.04.2020г., издадено от изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие" /ДФЗ/, с което е отказана изцяло одобрената финансова помощ в размер на 2 931 448,94 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от Д. Х. да заплати на ДФЗ сумата от 49 013,39 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на

страните.

СЪДИЯ: